

Kohtuasi C-699/23

Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1

Saabumise kuupäev:

16. november 2023

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Juzgado de Primera Instancia n.º 8 de Donostia – San Sebastián
(Donostia – San Sebastián esimese astme kohus nr 8, Hispaania)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

13. november 2023

Hageja:

FG

Kostja:

Caja Rural de Navarra, S.C.C.

Põhikohtuasja ese

Hüpoteegiga tagatud laenuleping – Lepingutasu – Ebaõiglase laad

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

ELTL artikkel 267 – Eelotsusetaotlus tõlgendamise küsimuses – Lepingutasusid käsitleva Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) kohtupraktika kooskõla Euroopa Kohtu praktikaga – Kriteeriumid

Eelotsuse küsimused

1. – Kas läbipaistvuse põhimõttega on vastuolus see, kui ettevõtja nõuab „lepingutasu“ teenuste osutamise eest, mida ta ei täpsusta nende sisu ega neile kulutatud aja osas, mis takistab tarbijal kontrollida esiteks seda, kas nõutav tasu vastab kokkulepitud tingimustele või hinnatariifile, või igal juhul mõistlikule tasule, olenevalt teenuse liigist, ja teiseks, et teenused ei ole kattuvad, et ta ei

maksa teenuste eest, mille eest on tasu juba laenuintresside sisse arvatud, ja et ettevõtja ei nõua seda tasu ühegi teise teenuse eest topelt?

2. – Kas läbipaistvuse põhimõttega on vastuolus see, et kui ettevõtja reklaamis intressimäära, mida ta pakkus tarbijatele mõeldud hüpoteeklaenu puhul, ei reklaaminud ta ka „lepingutasu“, mis tuleb kohustuslikult maksta avaldatud lepingu sõlmimise hetkel, eelkõige juhul, kui see tasu moodustab teadaoleva, eelnevalt kindlaks määratud ja muutumatu protsendi antud laenu summast, olenemata laenu suurusest?

3. – Kui taotluse läbivaatamine ja sellega seotud käsitlustoimingud, taotleja krediitvõime ja tema võime kohta maksta laenu kogu selle kestuse jooksul teabe kogumine ja analüüsimine ning pakutavate tagatiste hindamine on mõned teenustest, mille eest makstakse laenutaotluse heakskiitmisel ja laenulepingu sõlmimisel lepingutasuga, ning kui nende samade teenuste eest juhul, kui laenutaotlus tagasi lükatakse, tasu ei nõuta, siis kas tuleks asuda seisukohale, et need on pangandustegevusele omased teenused, mis on osa panga turvaprotokollist, ning et selle kulud peab kandma krediitiasutus, nagu on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2014/17/EL elamukinnisvaraga seotud tarbijakrediitilepingute kohta?

4. – Kas juhul, kui peaks selguma, et lepingutasu makstakse teenuste eest, mis ei ole seotud laenuandja enda tegevusega, mistõttu makstakse nende eest eraldi, väljaspool laenuintressi, ei peaks see asutus siiski esitama tarbijale vastavat arvet, mis on osutatud teenuste kaupa lahti kirjutatud, koos vastava käibemaksuga?

5. – Kas läbipaistvuse põhimõttega on vastuolus see, kui ettevõtja, kes nõudis lepingutasu väga konkreetsete teenuste kogumi hinnana, ei oma ega anna tarbijale enne lepingu sõlmimist kõigi nende teenuste tunnihinnaga hinnakirja, et tarbija saaks esiteks ette teada oma laenulepingu lõppkulu ja teiseks võrrelda nende teenuste hinda teiste ettevõtjate pakutavate hindadega?

6. – Kas läbipaistvuse põhimõttega on kooskõlas see, kui ettevõtja nõuab tasu väga konkreetsete teenuste kogumi eest, mis on mõlema poole soovitud lepingu sõlmimiseks tingimata vajalikud, lahutades antud laenu kogusummast teatud protsendi, nii et sama teenuse eest, mida osutas sama arv isikuid samal ajavahemikul, nõuti „lepingutasuna“ erinevad summad, olenevalt igal konkreetsetel juhul antud laenu suurusest?

7. – Kas direktiivi 93/13/EMÜ artikli 4 lõikega 2 on vastuolus läbipaistvuskontroll, mille kohaselt loetakse lepingutasu tingimus ebaõiglaseks sõltuvalt sellest, kas selle suurus ületab teatavat summat, mis põhineb internetist saadud lepingutasustatistikal?

8. – Kas direktiivi 93/13/EMÜ artikli 6 lõikega 1 ja artikli 7 lõikega 1 on vastuolus liikmesriigi kohtupraktika, mille kohaselt määratakse see, kas lepingutasu on ebaoproportsionaalne, kindlaks selle põhjal, mida kujutasid statistika kohaselt omal ajal Hispaanias kohaldatud lepingutasud, mis olid

kehtestatud ajal, mil Hispaanias ei kontrollitud, kas seda lepingutasu sisaldavad lepingutingimused on ebaõiglased?

9. – Kas tõhususe põhimõttega on vastuolus, et lepingute puhul, mis on sõlmitud enne direktiivi 2014/17/EL Hispaania Kuningriigi riigisisesele õiguskorda ülevõtmist, saab ettevõtja lepingutasu, millega makstakse potentsiaalse laenusaja krediitvõimelisuse ja tehingu teostatavuse analüüsi eest, kui niisuguste analüüsidega ei tohi pärast direktiivi ülevõtmist enam kaasneda potentsiaalsele laenuvõtjale mingeid kulusid?

10. – Kas direktiivi 93/13/EMÜ artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugune liikmesriigi kohtupraktika, mille kujundas välja Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) 29. mai 2023. aasta kohtuasjas STS 816/2023 ja mille kohaselt ei ole „lepingutasu“ käsitleva lepingutingimuse ebaõiglase laadi kontrollimiseks nõutav, et selles tingimuses oleks konkreetselt täpsustatud, milliste teenuste eest seda lepingutasu nõutakse ja millist hinda nende teenuste eest küsitakse, ning et ebaõigluse kontroll piirdub selle kontrollimisega, kas kõnealune lepingutingimus sisaldab selgelt summat, mis tuleb tarbijal tasuda, ja kas see summa ei ületa kindlaks määratud ülempiiri, mille ületamise korral saab seda pidada ebaproportsionaalseks?

Viidatud Euroopa Liidu õigusnormid

Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes kaheteistkümnes, kolmeteistkümnes, üheksateistkümnes, kahekümnes ja kahekümne neljas põhjendus ning artiklid 3, 4, 5, 6 ja 7.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul, artikkel 7.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/17/EL elamukinnisvaraga seotud tarbijakrediitilepingute kohta, II lisa B osa 4. jao punkti 3 esimene lause.

Viidatud liikmeriigi õigusnormid

Hispaania õiguses käsitletakse lepingutasu panganduslähipaistvuse õigusnormides teistest panga teenustasudest erinevalt. 5. mai 1994. aasta määruse hüpoteeklaenude finantstingimuste lähipaistvuse kohta (Orden sobre transparencia de las condiciones financieras de los préstamos hipotecarios) II lisa punktis 4 oli sätestatud:

„1. Lepingutasu – Kõik hüpoteeklaenuaotluse lähivaatamise, laenu andmise või haldamisega ning muud laenu või krediidi andmisest tulenevad laenuandja tegevusega lahutamatu seotud sarnased tasud peavad sisalduma ühekordses

teenustasus, mida nimetatakse lepingutasuks, ning seda tuleb maksta ainult üks kord. Asjaomane summa ning tasumise viis ja tähtaeg täpsustatakse käesolevas sättes. [...]

2. Muud tasud ja hilisemad kulud Lisaks „lepingutasule“ võib laenusaaja kanda jätta ainult: [...] c) tasud, millest on Hispaania Panka nõuetekohaselt teavitatud 12. detsembri 1989. aasta määruse ja selle rakendusmääruste kohaselt ning mis vastavad teatava konkreetse muu teenuse osutamisele asjaomase üksuse poolt kui lihtsalt laenu haldamine“.

See lepingutasu ja muude panga teenustasude erinev käsitlemine säilitati 31. märtsi 2009. aasta seaduse 2/2009 algses redaktsioonis, millega reguleeritakse tarbijatega sõlmitud hüpoteeklaenu või –krediidi lepinguid ning vahendusteenuseid laenu- või krediidlepingute sõlmimiseks (Ley 2/2009 por la que se regula la contratación con los consumidores de préstamos o créditos hipotecarios y de servicios de intermediación para la celebración de contratos de préstamo o crédito). Selle artiklis 5 oli läbipaistvuskohustuste kohta seoses teenustasude ja tasudega ette nähtud:

„1. Ettevõtjad kehtestavad vabalt oma teenustasu, tingimused ja kulud, mida võidakse tarbijatele üle kanda, muude piiranguteta kui need, mis on sätestatud käesolevas seaduses, 23. juuli 1908. aasta seaduses ja kuninga 16. novembri 2007. aasta seadusandlikus dekreedis 1/2007 ebaõiglaste lepingutingimuste kohta (Real Decreto Legislativo 1/2007 en materia de cláusulas abusivas). Kohaldatavate teenustasude, hüvitiste ja kulude puhul, mida võidakse nõuda, sealhulgas nõustamisteenuse eest, peab olema näidatud eeldused, millistel neid kohaldatakse ning vajaduse korral kohaldamise sagedus. Teenustasud, hüvitised või kulud, mida tuleb tasuda kliendil, peavad vastama tegelikult osutatud teenustele või kantud kuludele. Teenuste eest, mida klient ei ole sõnaselgelt heaks kiitnud või taotlenud, ei või mingil juhul nõuda teenustasu ega kulusid.

2. Erandina eelmisest lõikest: [...] b) eluasemelaenude või hüpoteegi tagatisel kodulaenude puhul hõlmab lepingutasu, mida makstakse üks kord, laenuaotluse või hüpoteekkrediitaotluse läbivaatamise, laenu andmise või haldamise kulusid ning muid sarnaseid laenuandmisel laenuandja muu tegevusega lahutamatult seotud kulusid. Välisvaluutas nomineeritud laenude või krediidi puhul hõlmab lepingutasu ka kõiki valuutavahetustasusid laenu või krediidi algsel väljamaksmisel. Muud tarbijale hinnas kajastatavad tasud ja kulud, mida ettevõtja selliste laenude või krediidi suhtes kohaldab, peavad vastama muu konkreetse teenuse osutamisele kui tavapärane laenu või krediidi andmine või haldamine.“

Praegu sisaldub see õiguslik kord 15. märtsi 2003. aasta seaduses 5/2019 kinnisvaralaenulepingute kohta (Ley 5/2019 reguladora de los contratos de crédito inmobiliario), mille artiklis 14 on sätestatud kinnisvaralaenude turustamise läbipaistvuse eeskirjad järgmiselt:

„3. Hinnas võib kajastada ainult neid kulusid või nõuda teenustasusid ainult neid laenudega seotud teenuste eest, mida laenusaaaja või potentsiaalne laenusaaaja on kindlalt taotletud või sõnaselgelt aktsepteerinud, ja tingimusel, et need vastavad tegelikult osutatud teenustele või kantud kuludele, mida on võimalik tõendada.

4. Kui on kokku lepitud lepingutasus, tuleb seda maksta ainult üks kord ja see hõlmab kõiki kulusid seoses laenuandja tegevusele omaste uurimis-, töötlemis- või laenuandmiskuludega või muid samalaadseid kulusid seoses laenu andmisega. Välisvaluutas nomineeritud laenude puhul hõlmab lepingutasu ka kõiki valuutavahetustasusid laenu algasel väljamaksmisel.“

Käesolevas kohtuasjas on kohaldatavad ka kuninga 16. novembri 2007. aasta seadusandlik dekreet nr 1/2007, millega kiidetakse heaks tarbijate ja kasutajate kaitse üldseaduse ja teiste täiendavate seaduste konsolideeritud versioon (Real Decreto Legislativo 1/2007 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios y otras leyes complementarias) (artikli 8 punktid b ja d, artiklid 60, 80, 82 ja 83), 29. juuli 1988. aasta seadus 26/88 krediidiastutuste tegevuse ja järelevalve kohta (Ley 26/88 sobre disciplina e intervención de entidades de crédito), 13. aprilli 1998. aasta seadus 7/1998 lepingute tüüptingimuste kohta (Ley 7/1998 sobre condiciones generales de la contratación) (artikkel 3, artikli 8 lõiked 1 ja 2, artikli 5 lõige 5 ning artiklid 7 ja 10) ning tsiviilseadustik (Código Civil) (artikkel 1303).

Põhikohtuasja asjaolude ja menetluse kokkuvõte

- 1 Hageja sõlmis kostjaga 22. jaanuaril 2010 hüpoteeklaenulepingu summas kuni 168 200 eurot ja tagasimaksetähtajaga 30 aastat 360 igakuise laenumaksega. Lepingus oli lepingutasu käsitlev neljas tingimus sõnastatud järgmiselt: „Laenu eest makstakse ühekordset lepingutasu NULL KOMA KOLMKÜMMEND VIIS PROTSENTI antud laenu algsummast, mille maksab LAENUSAAJA käesoleva lepingu allkirjastamisel.“ Seetõttu maksis hageja lepingu allkirjastamisel lepingutasuna 588,70 eurot.
- 2 Hageja esitas 6. aprillil 2022 eelotsusetaotluse esitanud kohtule hagi, milles palus eelkõige see lepingutasu ebaõiglaseks tunnistada.

Põhikohtuasja poolte peamised argumendid

- 3 Hageja leiab, et lepingutasu on ebaõiglane. Ta leiab konkreetselt, et Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) kohtupraktika (mis sisaldub eelkõige 29. mai 2023. aasta kohtuotsuses 816/2023 (ES:TS:2023:2131)) ei ole kooskõlas Euroopa Kohtu praktikaga (eelkõige 16. juuli 2020. aasta kohtuotsusega Caixabank ja Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, C-224/19 ja C-259/19, EU:C:2020:578, ning 16. märtsi 2023. aasta kohtuotsusega Caixabank (Laenulepingutasu), C-565/21, EU:C:2023:212).

- 4 Kostja leiab, et lepingutasu ei ole ebaõiglane. Täpsemalt leiab ta, et see Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) kohtupraktika on täielikult kooskõlas eespool viidatud Euroopa Kohtu praktikaga ja et Euroopa Kohus on lepingutasu suhtes esinenud kahtlused juba lahendanud.

Eelotsusetaotluse põhjenduste kokkuvõte

- 5 16. juuli 2020. aasta kohtuotsuses Caixabank ja Banco Bilbao Vizcaya Argentaria (C-224/19 ja C-259/19, EU:C:2020:578) tegi Euroopa Kohus esimese astme kohtute esitatud eelotsusetaotlusi lahendades otsuse Hispaanias kehtiva lepingutasu kohta. Täpsemalt tuvastas Euroopa Kohus resolutsiooni punktides 2 ja 3:

„2. Direktiivi 93/13 artiklit 3, artikli 4 lõiget 2 ja artiklit 5 tuleb tõlgendada nii, et mõiste „lepingu põhiobjekt“ alla kuuluvaid tingimusi nimetatud sätte tähenduses tuleb mõista tingimustena, mis määravad kindlaks lepingujärgsed põhisooritused ja mis lepingut sellisena iseloomustavad. Seevastu tingimused, mis on lepingulise suhte põhiolemuse määratlevate tingimustega võrreldes kõrvalist laadi, ei saa kuuluda nimetatud mõiste alla. Asjaolu, et lepingutasu kuulub hüpoteeklaenu kogukulu hulka, ei tähenda iseenesest, et see on laenu põhiteenus. Igal juhul peab liikmesriigi kohus kontrollima, kas lepingu põhiobjekti puudutav lepingutingimus on selge ja arusaadav, ning seda olenemata direktiivi artikli 4 lõike 2 ülevõtmisest selle liikmesriigi õiguskorda.

3. Direktiivi 93/13 artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et tarbija ja finantsasutuse vahel sõlmitud laenulepingu tingimus, millega pannakse tarbijale kohustus tasuda lepingutasu, võib tekitada lepinguosaliste lepingust tulenevate õiguste ja kohustuste olulise tasakaalustamatuse, hoolimata heausksuse nõudest, kui finantsasutus ei tõenda, et see teenustasu vastab tegelikult osutatud teenustele ja kantud kuludele, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.“

- 6 Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) hinnangul oli Euroopa Kohtu otsus tingitud siiski sellest, et Hispaania riigisisestest õigusnormidest ja Tribunal Supremo enda kohtupraktikast antud ülevaade oli moonutatud. Seetõttu otsustas ta esitada Euroopa Kohtule eelotsusetaotluse (kohtuasi C-565/21).
- 7 Selles eelotsusetaotluses märkis Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) kõigepealt seoses riigisiseste õigusnormide ülevaatega, et Euroopa Kohtule on edastatud ainult nende normide sisu, milles on märgitud, et panga teenustasud peavad olema põhjendatud tegeliku teenuse osutamise, kuid et muud eeskirjad, mis reguleerivad lepingutasu, on välja jäetud ja nendes on selle tasu kohta kehtestatud muude panga teenustasude korrast oluliselt erinev kord. Teiseks, mis puudutab Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) kohtupraktika ülevaadet, siis märkis see kohus, et Euroopa Kohtule oli teatatud, et on olemas „liikmesriigi kohtupraktika, milles on sedastatud, et niinimetatud lepingutasu tingimus läbib automaatselt läbipaistvuskontrolli“, samas kui tegelikult seda kohtupraktikat ei ole.

- 8 Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) märkis, et see, mida tema ise kohtuotsuses 44/2019 tuvastas, oli tegelikult see, et lepingutasu tingimus ei ole ebaõiglane, kui see läbib läbipaistvuskontrolli, see tähendab, kui see on selge ja arusaadav tähenduses, nagu seda on tõlgendatud Euroopa Kohtu praktikas.
- 9 Vaidlusaluse lepingutingimuse läbipaistvuse kontrolli kohta märkis Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus), et tema kohtuotsuses 44/2019 kinnitati, et lepingutasu reguleerivate õigusnormide eesmärk on tagada see läbipaistvus (kõik teenustasud, mis võivad vastata laenu või krediidi andmisel tehtud toimingutele, koondatakse kokku ühte ühekordsesse teenustasusse, tarbijat teavitatakse selle olemasolust enne lepingu sõlmimist ja arvutamisel võetakse krediidi kulukuse aastamäära).
- 10 Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) märkis ühtlasi, et tema kohtuotsuses 44/2019 on loetletud veel teisi põhjuseid, mis kinnitavad vaidlusaluse lepingutingimuse läbipaistvust: esiteks teavad hüpoteeklaenu või -krediidi lepingu sõlmimisest huvitatud tarbijad üldjuhul, et enamikul juhtudel nõuab pank lisaks intressile ka lepingutasu; teiseks on pank vastavalt standardinfo teabelehtede eeskirjadele kohustatud teavitama potentsiaalset klienti selle lepingutingimuse olemasolust ja see on tegelikult sageli üks aspektidest, mida panga reklaam käsitleb; kolmandaks on tegemist tasuga, mis tuleb täielikult tasuda laenu alguses, mistõttu pöörab keskmine tarbija sellele erilist tähelepanu kui olulisele majanduslikule väljaminekule, mis laenu saamisega kaasneb; neljandaks võimaldavad selle lepingutingimuse sõnastus, asukoht ja ülesehitus järeldada, et see on lepingu oluline osa.
- 11 Lisaks märkis Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus), et kõigi nende argumentide põhjendamiseks saab tugineda mitmele Euroopa Kohtu otsusele. Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt tuleb esiteks juhul, kui lepingutasu on ette teada ja kui selle summa või arvutusmeetod ja tasumise hetk on täpselt kindlaks määratud, nii et on võimalik hinnata selle majanduslikke tagajärgi kliendile, ja kui selle tasu olemasolu on nõuetekohaselt rõhutatud, tuleb seda pidada läbipaistvuskontrolli läbinuks, isegi kui asjaomaseid teenuseid või toiminguid ei ole üksikasjalikult eristatud, tingimusel et tegelikult osutatud teenuste laadi võib lepingust tervikuna mõistlikult eeldada või järeldada.
- 12 Sellega seoses võis Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) arvates viidata kohtujurist Hogani ettepanekule kohtuasjas C-621/17, Kiss ja CIB Bank, EU:C:2019:411, mis puudutab „lepingutasu“ (punktid 16, 37 ja 38); Euroopa Kohtu 3. oktoobri 2019. aasta kohtuotsusele Kiss ja CIB Bank (C-621/17, EU:C:2019:820, punktid 38, 39 ja 45); Euroopa Kohtu otsusele liidetud kohtuasjades C-224/19 ja C-259/19 (punkt 68) ning Euroopa Kohtu 3. septembri 2020. aasta otsusele Profi Credit Polska, liidetud kohtuasjades C-84/19, C-222/19 ja C-252/19, EU:C:2020:631 (punkt 75).
- 13 Lisaks on Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) seisukohal, et kui vastusooritusena osutatud teenused on osutatud laenu või krediidi haldamisel või

väljamaksmisel ning kui nende summa ei ole eaproporsionaalne, ei mõjuta sellist liiki tasu või kulusid kehtestavad lepingutingimused ebasoodsalt tarbija õiguslikku olukorda ega põhjusta heausksuse nõudega vastuollu minnes lepingupoolte õiguste ja kohustuste olulist tasakaalustamatust tarbija kahjuks. Sellega seoses võib taas kord viidata Euroopa Kohtu 3. oktoobri 2019. aasta kohtuotsusele Kiss ja CIB Bank, C-621/17 (punktid 54–56).

- 14 Lõpuks palus Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) Euroopa Kohtul võtta arvesse asjaolu, et pärast Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades C-224/19 ja C-259/19 jätkas suur osa Hispaania kohtutest Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) lepingutasu käsitleva kohtupraktika kohaldamist, leides, et eeldus, millel see kohtuotsus põhines, ei vasta Hispaania õigusele, samas kui teised Hispaania kohtud tõlgendasid seda kohtuotsust nii, et Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) kohtupraktika on liidu õigusega selles valdkonnas vastuolus.
- 15 Euroopa Kohus tegi 16. märtsil 2023 otsuse kohtuasjas C-565/21, Caixabank (laenu avamise tasu), ECLI:EU:C:2023:212.
- 16 29. mail 2023 määras Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) oma kohtuotsuses 816/2023 (ES:TS:2023:2131), milles ta tegi otsuse vaidluse kohta, milles ta oli ise esitanud eelotsusetaotluse C-565/21, kindlaks kriteeriumid, mida tuleb lepingutasu kehtivuse üle otsustamiseks järgida, mitte üldiselt, vaid igal üksikjuhul eraldi analüüsid.
- 17 Käesolevas kohtuasjas eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et nimetatud kohtuotsuses 816/2023 ei võtnud Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) arvesse kõiki punkte, mis on 16. märtsi 2023. aasta kohtuotsuses Caixabank (laenu avamise tasu), C-565/21, EU:C:2023:212 lepingutasu tingimuse ebaõigluse kontrollimiseks ette nähtud. Eelotsusetaotluse esitanud kohus kritiseerib eelkõige asjaolu, et Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) nimetatud kohtuotsus, mis põhineb asjaolul, et lepingutasu ei ole iseenesest ebaõiglane, keskendub selleks, et järeldada, et konkreetsel juhul ei ole see lepingutasu ebaõiglane, üksnes kahele aspektile, nimelt:
  - et teenused, mille eest selle lepingutasuga makstakse, ei ole juba arvestatud teiste tasude sisse, mida tarbijalt nõutakse, ja
  - et 130 000 euro suuruselt põhisummalt arvestatud summa (845 eurot) ei ole eaproporsionaalne, kuna see moodustab 0,65% põhisummast, ning Hispaania lepingutasu keskmise suuruse statistika kohaselt – mis on kättesaadav internetist – on see kulu 0,25–1,50%.